

F9/2008 - Pocta nejvěrnějšímu

Pocta nejvěrnějšímu

Zemřel Miroslav Langhammer. A nám se při vzpomínce na tohoto filatelistu nedostává slov, jimiž bychom dokázali vyjádřit smutek. Ale už dávno to za nás řekl Shakespeare: „Pravda, že je to škoda, a škoda, že je to pravda“.

Kdo vidí do tajemství života a smrti? A kdo určí, jaké osudy se skrývají v osudí čísel? Zase stojíme před sfingou magické osmičky.

Psal se rok 1968, kvetlo pražské jaro, na dveře tūkala světová výstava PRAGA 68 a na dveře redakce Filatelie neznámý host. Vysoký, štíhlý, usměvavý chlapík, mlád necelých osmnáct let. Mluvil bez trémy a byl věčný: „V posledním čísle jsem četl výzvu, že čtenáři mají nejen číst, ale také přispívat. A tak jsem něco napsal.“

Položil text pod redaktorovy okuláry, odmítl židli a řekl, že tu chvíli, než jeho výtvar zapadne do redakčního koše, rád postojí. Takto skromně postával v naší neútné redakční jizbě dalších dvacet let. Jeho příspěvky do redakčního koše nikdy nezapadly, byly dokonalé a jeho čeština byla stejně vzorná; nic po Langhammerovi nebylo třeba opravovat.

Od té doby uplynulo závatných čtyřicet let a v každém čísle Filatelie najdete jeho článek, článkuček, objevnou drobnost ze světa filatelie a poštovní známky, recenzi svazových zpravodajů a odborné literatury, kaleidoskop zajímavostí, úvahu, zamyšlení. V té přispěvatelské pracovitosti a věrnosti je světovým rekordmanem mezi všemi filatelistickými autory, co jich na zemi je.

Píšeme, že je, ale musíme bolestně opravit, že byl.

Čím tedy Miroslav Langhammer byl? V životě obecném byl vynikajícím pracovníkem v oboru pojišťovnictví a autorem mnoha odborných publikací z oblasti počítačové inovace. A v životě filatelistickém, který jsme sdíleli s ním, nás převyšoval znalostmi i neustálou snahou je doplňovat a umocňovat. Měl vědomosti univerzitního profesora filatelie, ale také skromnost a dychtivost trpělivého posluchače.

Fakta mluví. Co všechno o široším světě filatelie věděl, dokládá jeho publikace, jejíž název Filatelie je víc než jen známky je současně aforistickým vyjádřením autora hlubokého zamyšlení nad smyslem naší záliby. Byl předsedou redakční rady našeho časopisu, členem předsednictva a výkonného výboru Svazu českých filatelistů a předsedou jeho Společnosti pro odbornou literaturu, členem komise znalců, členem vedení Česko–moravské společnosti pro poštovní historii, redaktorem zpravodaje Mechanizace a automatizace pošty, členem AIJP (Mezinárodního svazu filatelistických novinářů) a v tomto výčtu bychom mohli pokračovat. Na výstavě WASHINGTON 2006 získal za exponát Automatizace doporučených zásilek v Československu a České republice stříbrnou medaili, na Mezinárodní výstavě LIPSIA 2007 byl za citovanou publikaci odměněn velkou pozlacenou medailí. Jeho kniha Filatelie je víc než jen známky bude vystavena na nadcházející Světové výstavě PRAGA 2008. Další knížka – Sbíráme známky – je připravena v rukopisu v nakladatelství POFIS. Nedokončený zatím zůstal projekt Filatelistické encyklopedie, na němž po léta trpělivě pracoval.

Miroslav Langhammer se stal také členem organizačního výboru Světové výstavy PRAGA 2008 ve funkci generálního komisaře. S dojetím se ohlížíme za čtyřicetiletou práci velkého filatelisty, jehož život byl náhle podřat, a to – jako u znalce Jana Mrňáka v roce 1968 – v předvečer další

světové výstavy, která má ve svém názvu označení PRAGA, což je synonymum filatelistické práce nejvyšších kvalit. Škoda, že předseda naší redakční rady už to velké představení neprožije s námi.

V. Houška